

Rapujuhlat

Hallituksen budjettiriihessä vallitsi vilkas puheensorina. Monesta pienestä asiasta, kuten tuloista, menoista ja loppusummasta, oli päästy jo ajat sitten yksimielisyyteen, mutta eräs suuri kynnyskysymys hiersi vielä pahana kantona budjettiriihen kaskessa ja natisutteli jopa hallitusyhteistyötä.

Tuo kohtalonasia oli se, mentäisiinkö Teollisuuden keskusliiton tarjoamille rapupäivällisille virka-autoilla, vai pyydetäisiinkö isäntiä noutamaan.

Demarit olivat peräänantamattomasti sitä mieltä, että teollisuutta on budjetissa ja muutenkin jo sen verran suosittu ja bensan hintaa alennettu, että joutavat hakemaan.

Sen sijaan pesidentinvaaleihin tähtäävä kepu suosi teollisuusmyönteistä politiikkaa ja vaatikin siksi ehdottomasti, ettei kustannuspaineita pitäisi enää lisätä, vaan yhteiskunnan pitäisi tukea elinkeinoelämää kuskaamalla ministerit rouvineen rapujuhliin valtion laskuun.

Alkoi jo näyttää uhkaavasti sil-

tä, että koko budjetti romuttuisi ja hallitus kaatuisi tuohon ratkeamattomaan riitaan. Demarit olivat luvanneet myönnytyksenä lisää maataloustukiaisia ja kepu oli vakuuttunut kannattavansa puoluetukien korotusta, mutta mikään ei tuntunut tepsivän.

Silloin yhtäkkiä ovesta kurkisti Teollisuuden keskusliiton juoksupoika. "Kale, tuus vähän tänne", se huikkasi, ja pääministeri kipitikin kuuliaisesti ovelle. Siellä juoksupoika sujautti tälle ruskean kirjekuoren, jonka pääministeri avasi, lukaisi nopeasti läpi, luki toisen kerran ja muuttui muodoltaan punaiseksi kuin keitetty rapu.

"Mitä h-vettä, tämähän on selvää kiristystä!" pääministeri karjui suoraa kurkkua. Muutkin kerääntyivät paikalle ja kurkkivat olan yli, mitä kirjeessä luki. Ja tosiaan, kovaa oli teksti:

"Hyvä veli, nythän on niin, että rapuvuosi on huono ja bensa on yhä edelleen kallista. Niin että jos vähän vielä bensan hintaa alentaisitte ja tukiaisia lisäisitte ja ottaisitte vähän omia eväitä mukaan, niin me pääsisimme hake-

maan teittiä vastedeskin. Terveisin Kari."

"No niin, siinähän se pulma ratkesi", riemuitsi ulkoministeri Väyrynen. "Laitamma vähän bensaa alaspäin ja tukiaisia ylöspäin, niin päästään ilmaiseksi rapujuhliin. Jo tässä hiukkookin."

"Ei ikinä, ei kuuna päivänä, tämmöiseen me emme suostu!" kiljui pääministeri Sorsa.

"Ei ikinä, ei kuuna päivänä, tämmöiseen emme suostu!" toistivat muut demariministerit kuorona perässä.

Sitten pääministeri repi kirjeen silpuksi, syötti sen lähetille ja kirjoitti vielä paluupostiksi sähkeen, jossa todettiin ykskantaan: "pitäkää rapunne stop me emme tule stop syömme elannon nakkeja stop".

Niin ratkesi pääministerin nopealla vedolla sekin ongelma. Rapujuhlien kuljetustavasta ei tarvinnut sen koommin riidellä, kun koko rapujuhliin ei menty. Budjetti saatiin valmiiksi tuossa tuokiossa, ministerit hurauttivat nakkioskille virka-autoillaan ja seuraavana päivänä he jo kovasti kehuivat toisiaan.